

Schimmel voor rechters

Schimmel kan je leven flink in de war brengen. Schimmels kunnen gezondheidsproblemen veroorzaken. De sporen van schimmels kunnen allergische reacties teweegbrengen en schimmels kunnen giftige stoffen [mycotoxinen] afgeven.

Schimmelgroei in binnenruimte is een gezondheidsrisico, zelfs zonder dat een kwantitatief en causaal verband tussen het voorkomen van individuele soorten schimmels of bepaalde biogene verontreinigingen en gezondheidsproblemen met zekerheid kan worden vastgesteld.

Daar tegenover zijn er vele bevolkingsonderzoeken die ruimschoots hebben aangetoond dat mensen die worden blootgesteld aan schimmel in huis een verhoogd risico lopen op verschillende aandoeningen van de luchtwegen. Vooral bij kinderen geeft schimmel een verhoogde kans op astmatische aandoeningen. Er zijn ook aanwijzingen dat schimmels kankerverwekkend zijn.

Bewonersgedrag is nooit de oorzaak van schimmelgroei. Zoveel vocht is met wonen niet te produceren. De opmerking die in veel studieboeken staat dat er 10 liter water per persoon per dag wordt geproduceerd is onjuist. Nogmaals bewoners kunnen bij normale bewoning niet zo veel vocht produceren dat er schimmelgroei ontstaat. Schimmels horen niet in gebouwen thuis. Dat staat zelf beschreven in het oude testament [Leviticus 14, 33-45]

Schimmelplekken groter dan een halve vierkante meter [$>0,5 \text{ m}^2$] komen door bouwkundige fouten zoals lekkages van bijvoorbeeld; maaiveldzone, dak, gevel of leiding [alle soorten].

Bij schimmels is het anders dan bij chemische stoffen. Bij chemische stoffen zijn de richtwaarden duidelijk. Zoveel microgram per kubieke meter lucht is te veel of te aanvaarden. Bij schimmels zijn er alleen concrete richtlijnen. Schimmelproblemen zijn ingewikkelder.

De hoeveelheid schimmelsporen in de binnenlucht is van vele factoren afhankelijk. Zoals de buitenlucht, de regionale locatie, het jaargetijde, tijdstip van de dag, het klimaat, de ventilatiegraad, het ontwikkelingsstadium van de schimmels etc. zijn allemaal variabelen die invloed hebben op de hoeveelheid schimmelsporen in de binnenlucht. In binnenlucht – behalve in steriele operatiekamers – zijn er schimmelsporen aanwezig.

Bij gezondheidsschade door schimmels is het in vergelijking met ziek worden door chemische stoffen nog moeilijker de drempelwaarde of de triggering van de ziekte aan te geven. Daar de reacties van mensen per individu anders is. Dit geldt vooral voor allergische symptomen. Bij symptomen door chemische stoffen is het vooral de concentratie en dat is goed in grenswaarden aan te geven en zelfs daar is op dit moment nog weinig ervaring in.

Dat betekent dat om hygiënische redenen en gezondheidspreventie vocht- en schimmelproblemen in woningen en gebouwen niet te tolereren zijn. Woningen en gebouwen moeten droog zijn en er mogen geen schimmels groeien. Dit is gelijk de grenswaarde. Er mogen in woningen en gebouwen geen schimmels groeien.

Daarom is de methode om schimmels in gebouwen te meten altijd een vergelijking meting tussen de hoeveelheid schimmels binnen en buiten. De meest gebruikte methode om ontkiembare schimmelsporen in de lucht te onderzoeken is via luchtmetingen. Als er binnen meer en/of andere soorten voorkomen in vergelijking met buiten is dat een indicatie voor schimmelproblemen.